

af Skibet. Det bestemtes nemlig, at der skulde anbringes Skorstene af Jern over Røerne for derved at holde Vandet ude. Der er reist stærk Tvivl om, hvorvidt dette er hensigtsmæssigt, og hvorvidt et Skib i Dræfning vil kunne holde sig, naar det er udsat for, at en Kugle beskadiger disse Rør. Jeg troer ogsaa, at det var ønskeligt, om den ærede Marineminister vilde udtale sig angaaende dette Spørgsmaal.

Madvig: Naar jeg har begjært Ordet, saa er det ikke for at tale om den Sag, der sidst er berørt af det ærede kongevalgte Medlem; det er en Sag af stor Vigtighed, men som ikke just egentlig hører hen under Regnskabsvæsenet, og hvorom vi ikke kunne komme til nogen Klarhed, forinden vi faa nogle Oplysninger fra den ærede Minister, som vi ganske vist gjerne — jeg kan ikke sige: med Glæde, thi de ville vel næppe være saa ganske glædelige — ville modtage; men til noget egentligt Resultat kunne vi alligevel ved denne Forhandling ikke komme. Hvad jeg vil tale om, er det af Udvalget under Nr. 11 stillede Forslag, hvilket jeg vil tillade mig indstændigt at fraraade Thinget at vedtage. Jeg tager Ordet baade for Sagens Skyld og fordi det forekommer mig, at der engang maa gjøres ligesom en Diversten i den Debat, som igjennem flere Samlinger har været ført mellem den tidligere Marineminister, det ærede Medlem, der nu havde Ordet og Formanden i det nedsatte Udvalg paa en saadan Maade; at den, trods den store Sagskundskab, som derved er bleven udviklet, men som har vist sig at føre til meget stridige Meninger, vistnok maa siges at have antaget — og jeg troer, at Thingets Medlemmer dert ville give mig nogen Ret, — Charakteren af, at der blev talt noget fort, og jeg er nu bange for, at der som Resultat deraf kunde fremkomme en Beslutning, der ikke var ønskelig. Vi opfordres til at tage en Beslutning, hvorved det rigtigst kun henstilles til Ministeren, om fornødent, at gjøre Noget, men dog en Beslutning i en

saadan Form, at Ministeren, efter hvad jeg troer, vilde være temmelig nødt til at gjøre Noget, for ikke at lade de opfattede Tvivl vedblive at bestaae og næsten lade en Mistanke hvile paa en vigtig Administrationsgreen. Nu har den ærede Minister, og det med Rette, troer jeg, udviklet, til hvilke store og omfattende Arbejder dette vilde føre, med Tab af Kræfter, med Tab af Tid og med Dpoffrelse af Penge. Lad os altsaa see, hvormed der er Tale. Jeg er bange for, at der under al den Grundighed, hvormed denne Sag er bleven behandlet, dog skjuler sig Noget af Misforstaaelser, og det ikke blot paa den ene Side, skjøndt jeg gjerne skal indrømme, at det forekommer mig, at Marineministeriet tidligere har været uheldig i at fremstille sin Betragtningssmaaade og gjøre Rede for sin Behandlingsmaaade af denne Deel af Regnskabet; men jeg troer, at der i den Anledning ikke er Grund for Thinget til at tage en Beslutning som den foreslaaede; der vil have saa megen Betydning. Jeg troer, at man noget mere end man skulde, blander det egentlige Material- og Beholdningsregnskab sammen med et Pengeregnskab, som har en ganske anden Charakter og Betydning, og lægger en noget eensidig Bægt paa et Pengeregnskab over Beholdninger, som for en stor Deel ikke lader sig tilveiebringe. Naar vi skulle opfordre Ministeriet til at gjøre det, som Forslaget gaaer ud paa, saa bliver det første Spørgsmaal det: Er der virkelig, enten fra Statsrevisitionens eller fra Udvalgets Side, fremkommet Noget, der giver Anledning til Tvivl om Rigtigheden af selve Beholdningerne og Materialet? Og saa siger jeg: Nei. Beholdningerne bestaae af en stor Masse Ting af forskjellige Arter, ligesom Hjelker, Planker og Jern ned til de mindste Brugsgjenstande; der forekomme paa et Skib. Herover har man meget detaillerede Lister; man har Lister over, hvad der skal findes, og Lister over Tilgang og Afgang, og der er ved forskjellige Leiligheder i større eller mindre Omfang foretaget